

Briljant samenwerken

Groeidiamant voor mens en organisatie

Frank-Jan van Deijck en Harry Vos

Briljant samenwerken

Groeidiamant voor mens en organisatie

Frank-Jan van Deijck en Harry Vos

Colofon

© 2014 Frank-Jan van Deijck en Harry Vos
Eerste druk

ISBN 978-94-91442-62-9

NUR 801

Ontwerp: Daisy Goddijn, eBookPoint
Redactie: Andrea Luijten en May Zeelen
Uitgever: eBookPoint

BELANGRIJKE NOOT VOOR DE LEZER

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of de auteurs.

Website uitgever: www.ebookpoint.nl
Websites auteurs: www.vandeyckawakening.nl
www.avilacoaching.nl

DISCLAIMER

De auteurs hebben ernaar gestreefd interessante informatie te verschaffen in dit boek. Ze garanderen niet de juistheid en volledigheid van de informatie. De informatie is uitsluitend illustratief bedoeld en verschilt per praktijksituatie. De auteurs en uitgever wijzen iedere aansprakelijkheid af voor schade als gevolg van onjuiste of ontbrekende informatie in dit boek. De lezer is verantwoordelijk voor het inschatten op de bruikbaarheid van de informatie.

Inhoudsopgave

Inleiding	7
Kathy	9
De essentie zien	12
Twijfel	13
Inzicht	17
Over de drempel	18
Klieven	21
Aan de slag	22
Zagen	26
Confrontatie	27
De ruwe vorm	31
De informatiebijeenkomst	32
Breed vormgeven	33
Nieuwe mogelijkheden	34
Van breed naar smal slijpen	37
Communicatie	39
Facetten	41
Het Briljant-team	42
Transparantie	45
Vernieuwing	46
Briljant	49
Hernieuwde samenwerking	50
Sieraad	52
Een feestmaal	53
Epiloog	57
Tijd en ruimte	58
Van inzicht naar resultaat	60
Dankwoord	62
Nawoord	63

Inleiding

De eigenschappen van een persoon of organisatie die succesvol is vertonen verrassend veel overeenkomsten met die van een briljant geslepen diamant. Diamant is de duurzaamste en duurste steensoort op aarde. De duurzaamheid heeft diamant al van nature. De diamant krijgt pas echt waarde als zijn talenten ontdekt en ontwikkeld worden. Kleur, grootte, homogeniteit, zuiverheid, transparantie en vorm zijn bepalend voor de potentie van de steen. Het vakmanschap van de diamantslijper transformeert de steen naar een unieke diamant.

De weg van een onbeduidend hard steentje naar een schitterend sieraad staat symbool voor de weg van een persoon of organisatie naar zijn succes. Dit succes ontstaat alleen als in potentie aanwezige kwaliteiten en eigenschappen aangesproken, geactiveerd en ontwikkeld worden. Verbazingwekkend wat er dan allemaal mogelijk is!

Het in uw organisatie volgen van de weg van het onbeduidende steentje naar de schitterende diamant transformeert. Transformeert een organisatie van individualisten en hokjes naar een hecht samenwerkend organisme. Transformeert de personen in de organisatie naar betrokken en gemotiveerde medewerkers die met meer plezier en voldoening samenwerken. Het resultaat is vaak verbluffend: soepel lopende processen, efficiëntere productie, een steviger supply chain, betere samenwerking en werksfeer, betere winstpositie. En misschien wel het belangrijkste: een hechtere relatie met uw klanten en leveranciers.

De weg van het onbeduidende steentje naar de schitterende diamant is een ontdekkingsreis vol verrassingen. Dit boek is uw gids op deze reis.

Wij wensen u een prettige ontdekkingsreis.

Frank-Jan van Deijck en Harry Vos

Kathy

“Kathy, ik wil dat jij de leiding van mijn bedrijf overneemt!”

Kathy schrikt op uit haar gedachten en kijkt haar oma onbegrijpend aan. “De bedrijfsleiding overnemen? Maar oma dat meent u niet, ik heb niet genoeg ervaring voor zo’n grote verantwoordelijkheid. Rust u maar goed uit en over een tijdje gaat het vast weer beter met u.”

Ze voelt de lichte paniek weer in haar opkomen die ze vanmorgen ook voelde tijdens het telefoongesprek. Oma had gevraagd of Kathy onmiddellijk kon komen omdat ze haar hulp nodig had. Ze was geschrokken; dit was ze niet van oma gewend. Oma was een zelfstandige actieve vrouw, die al jarenlang enthousiast leiding geeft aan het bedrijf dat ze van haar vader heeft overgenomen. Als ze zo dringend om hulp vraagt, dan moet er wel iets ernstigs aan de hand zijn.

En dan ook nog dat vreemde verzoek om het steentje mee te nemen. Ze begreep eerst niet wat oma bedoelde, maar toen schoot haar te binnen dat ze op haar 16^e verjaardag van oma een steentje gekregen had. Het steentje zat in een bruin gelakt houten kistje met een scharnierend dekseltje erop. Kathy had het kistje beleefd aangenomen, het zorgvuldig opgeborgen en er verder geen aandacht meer aan geschonken.

Ze was geschrokken toen ze een paar uur later haar anders zo actieve oma met gebogen hoofd en met een dekentje op haar knieën, half slapend in haar stoel in de serre zag zitten. Oma zag er zwak en kwetsbaar uit. Haar inwendig vuur leek gedoofd.

Gerda had Kathy ontvangen en naar de serre gebracht. Gerda woont al bijna 25 jaar bij oma in huis. Ze is ooit begonnen als haar huishoudster, maar werd al snel haar vriendin en vertrouwenspersoon. “Ik ben blij dat je zo snel gekomen bent, want ik maak me zorgen over Antje. Het is de laatste tijd snel bergafwaarts gegaan met haar gezondheid en de problemen in het bedrijf groeien haar boven het hoofd. Ze heeft hulp nodig.”

Even later zitten ze samen in de serre en oma zegt: “Kathy, ik ben oud en mijn energie is op. Ik kan het niet meer opbrengen om naar buiten

te gaan. Ik wil alleen maar zitten, rusten en slapen. De dokter zegt dat ik ziek ben en medicijnen moet nemen, maar hij is een dwaas. Het is de ouderdom en daartegen bestaan geen medicijnen. Maar ik heb je niet laten komen om over mijn gezondheid te klagen. Er is iets belangrijkers dat ik je wil vragen. Het gaat niet goed met mijn bedrijf. Sinds een paar jaar neemt de omzet af en de ontwikkeling van nieuwe producten stagneert. Herbert doet er alles aan om de zaak weer gezond te krijgen, maar tot nu toe zonder resultaat. Hij richt zich sterk op bezuinigingen. Misschien heeft hij gelijk, maar ik vind dat hij te weinig oog heeft voor nieuwe kansen.”

Kathy's gedachten dwalen af; ze kent de bedrijfsleider Herbert Janssen vaag. Een wat gedrongen man met brede schouders en een beginnend buikje. Hij maakt altijd een wat stugge indruk op Kathy, maar het is een harde werker en oma lijkt hem te vertrouwen.

“Kathy?” Oma kijkt haar vragend aan. Ze ziet er breekbaar uit zoals ze daar zit. De lentezon lijkt haar huid doorschijnend te maken.

“De bedrijfsleiding van u overnemen? Nee, oma dat kan ik niet, en bovendien ik heb er geen tijd voor. Ik heb een drukke baan als bedrijfsadviseur en ben veel van huis. Nee, er moet een andere mogelijkheid zijn. Herbert is hier veel geschikter voor dan ik.”

Oma Antje negeert die opmerking en gaat verder alsof ze de bezwaren van Kathy niet hoort. “Maar ik wil dat je eerst iets anders voor me doet. Heb je het steentje meegenomen zoals ik heb gevraagd?”

Verbaasd over deze plotselinge wending pakt Kathy het houten kistje uit haar tas en geeft het aan oma.

Oma lacht en pakt het kistje aan. “Luister, want dit is heel belangrijk.”

Ze opent het kistje en kijkt naar het steentje dat daar zoals altijd ligt op het zachte fluweel. Ze haalt het steentje eruit en geeft het aan Kathy. Dan peutert ze aan de fluwelen voering en verwijdert die uit het kistje. Onder het fluweel ligt een klein papiertje waarop iets geschreven staat. “Hier, lees eens wat erop dit briefje staat.”

Kathy vouwt het open en leest: “Alouis Mathysen, diamantslijper, Antwerpen.”

Oma glimlacht en kijkt stil voor zich uit. “Ja, die goeie Alouis. Zoek hem op Kathy, laat hem het steentje zien en laat het door hem slijpen en door niemand anders, hoor je! Dit is belangrijk. Hij begrijpt wel waarom.”

“Maar oma, ik begrijp het niet. Wat heeft dat nou met het bedrijf te maken en waarom moet ik het steentje laten slijpen door deze Alouis?”

Maar oma’s hoofd zakt vermoeid naar beneden. “Niet nu, Kathy ik ben te moe. Doe alsjeblieft wat ik je gevraagd heb. Ga naar Alouis, dan zul je begrijpen waarom.”

Gerda gebaart dat het tijd is om oma alleen te laten om te rusten en neemt Kathy mee. In de keuken hangt de geur van appeltaart.

“Ik zie dat je nog steeds graag in de keuken bezig bent Gerda.”

Gerda lacht. “Ik vind het ontspannend om te koken en te bakken.”

Kathy knikt. Ze heeft bewondering voor deze vrouw die al jarenlang een steun en toeverlaat is voor oma. Ze zucht. “Wat moet ik doen Gerda? Ik kan niet doen wat ze van me vraagt. Ik ben er veel te onervaren voor en Herbert zal mij nooit accepteren.”

Gerda knikt. “Ik begrijp dat het lastig voor je is, maar zeg niet meteen nee. Neem een paar dagen de tijd om erover na te denken.”

De essentie zien

“Aangenaam! Ik ben Alouis.” De warme Vlaamse tongval van Alouis klinkt Kathy prettig in de oren. “Fijn dat we elkaar al zo snel ontmoeten, Kathy. Ik begrijp dat je op zoek bent naar het erfgoed van je opa?”

“Het erfgoed van mijn opa?” Kathy kijkt Alouis verbaasd aan.

“Ja, natuurlijk. Hij heeft het briljant samenwerken bedacht in de jaren dat we samenwerkten aan de diamanten spuitkoppen voor de machines van zijn bedrijf. Vanuit de essentie samenwerken om succesvol te zijn.”

“Succes is wat we dringend nodig hebben bij Briljant BV,” reageert Kathy.

“Heb je je steentje meegebracht?”

Kathy pakt haar tas en haalt het houten kistje eruit, opent het en geeft het aan Alouis.

“Het is al weer een tijdje geleden dat ik die steen gezien heb,” zegt hij met een vrolijke glimlach. “Om het idee van je opa te begrijpen gaan we samen met deze steen aan de slag. Het begint met de essentie zien. Waar gaat het nu echt om?”

Vragend kijkt Kathy naar het steentje.

Alouis vervolgt: “Als je naar je steen kijkt dan zie je een geel zandachtig iets met hier en daar een groen vlekje. Wat je ziet is een laagje zand. Dat zand belemmert je om te zien hoe waardevol je steentje eigenlijk is.”

“Wat bedoel je Alouis?”

“Ik ben diamantslijper en het is mijn vak om waardevolle stenen te herkennen. Dat laagje zand houdt waarschijnlijk een diamant verborgen. Het is maar net hoe je ernaar kijkt. Zie je alleen het buitenste laagje zand of zie je de schat die eronder verborgen ligt. Zo is het ook in organisaties. Als je goed kijkt kun je zien waar het werkelijk om gaat, wat er echt toe doet en wie daaraan vorm geeft of kan geven. Dat is de essentie zien. Was het steentje met water en een hard borsteltje zodat je kunt zien wat het zand voor je verborgen houdt. Ik hoor graag van je wat eronder vandaan komt. Helaas moet ik nu gaan. Mijn trein staat op het punt om te vertrekken. Wens je oma van harte beterschap.”

Ze nemen snel afscheid en Alouis haast zich om zijn trein te halen.